MAGOSTO

2007

C.E.I.P. ISAAC PERAL

O MAGOSTO

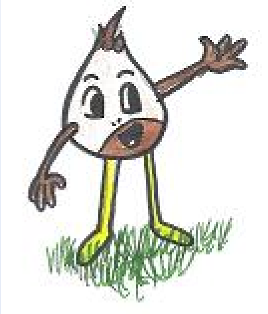

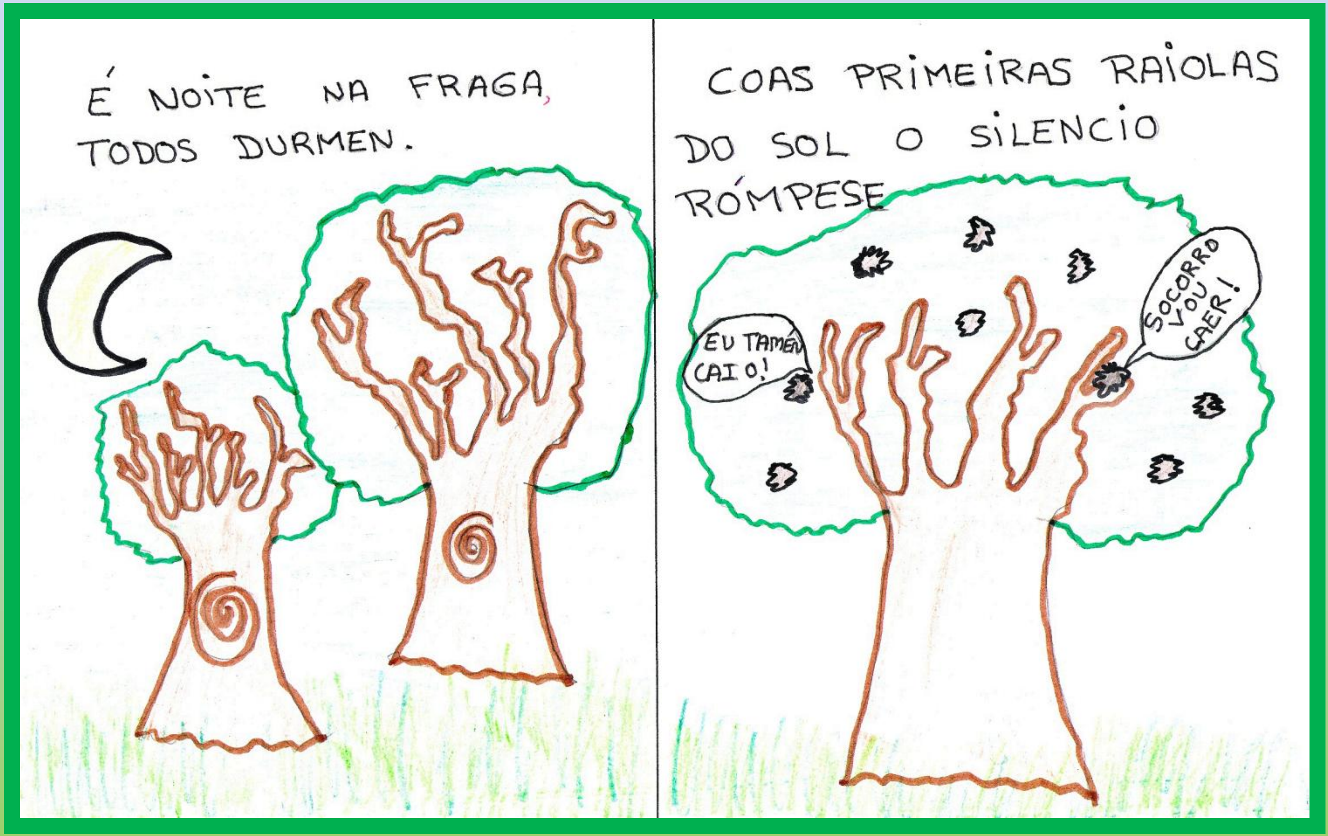
É NOITE NA FRAGA,
TODOS DURMEN.
COAS PRIMEIRAS RAIOLAS DO SOL O SILENCIO RÓMPESE
EU TAMÉN CAIO!
SOCORRO VOU CAER!

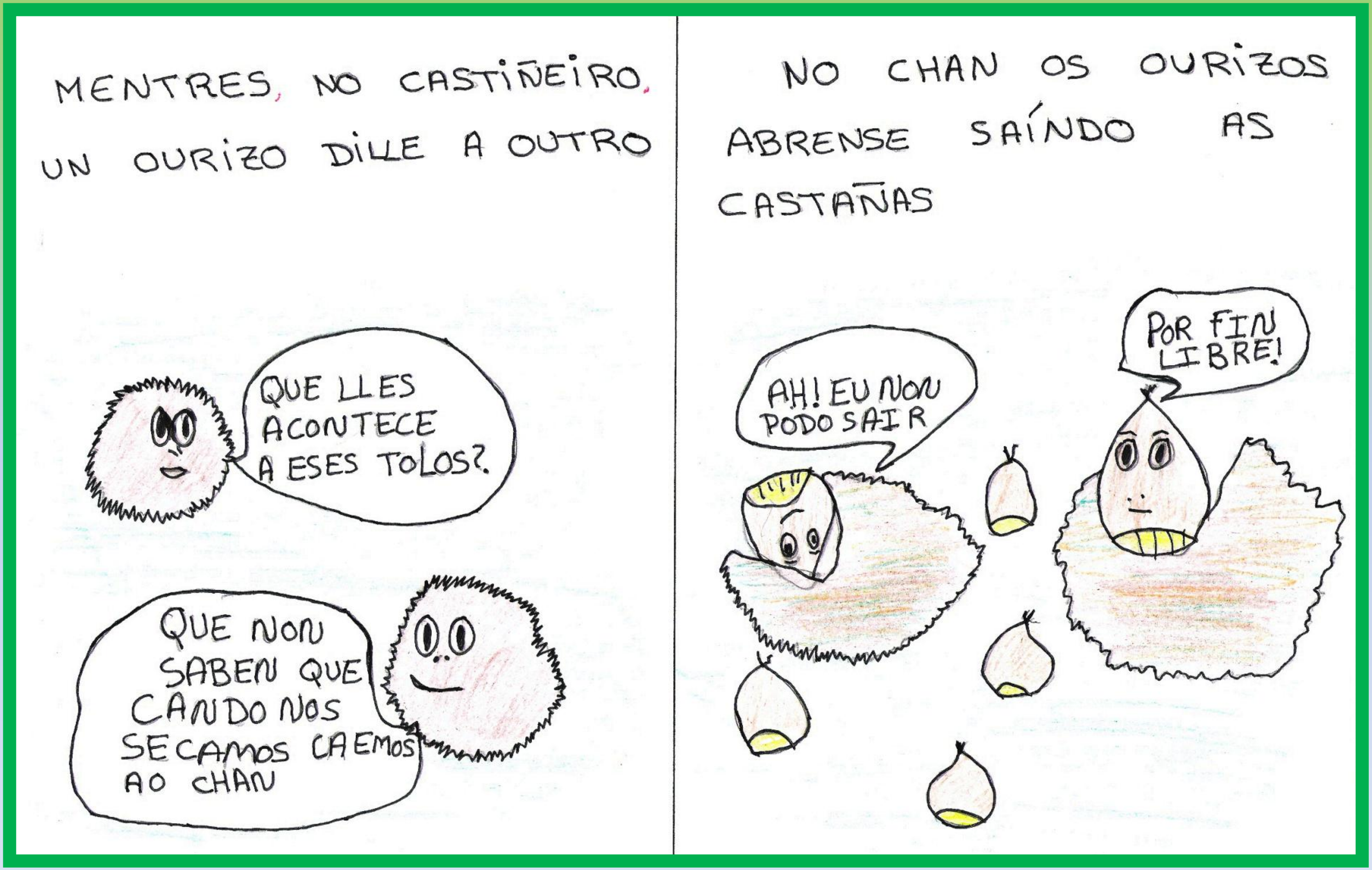
MENTRES, NO CASTIÑEIRO, UN OURIZO DILLE A OUTRO
QUE LLES ACONTECE A ESES TOLOS?
QUE NON SABEN QUE CANDO NOS SECAMOS CAEMOS AO CHAN
NO CHAN OS OURIZOS ABRENSE SAÍNDO AS CASTAÑAS
AH! EU NON PODO SAIR
POR FIN LIBRE!

POLO BOSQUE CHEGAN UNS NENOS CUNHAS CANASTAS
CANTAS CASTAÑAS HAY NO CHAN!
BRAVO LEVEMOLAS AO MAGOSTO
YUPI, IMOS DE FESTA!
CANDO OS NENOS REGRESAN AO COLEXIO OS SEUS COMPAÑEIROS XA TEÑEN O LUME PRENDIDO.

Traballo feito por *Andrés Formoso 5º B*

CHEGA O MAGOSTO

Vén o vento outonal
movendo sen cesar
os fermosos castiñeiros.

Follas douradas
e verdes ourizos
deitanse no chan.

Ábrense os ourizos
e deles brota un corazón.

Pequeno e marrón
que por vir do castiñeiro
castaña chámase o froito.

Froito festeiro
que anuncia o magosto.

Cocidas ou sadas
ben ricas que están.

Manxar de pobres e ricos
Na festa popular

Gabriel García Conde 5º B

O CASTIÑEIRO DO ISAAC PERAL

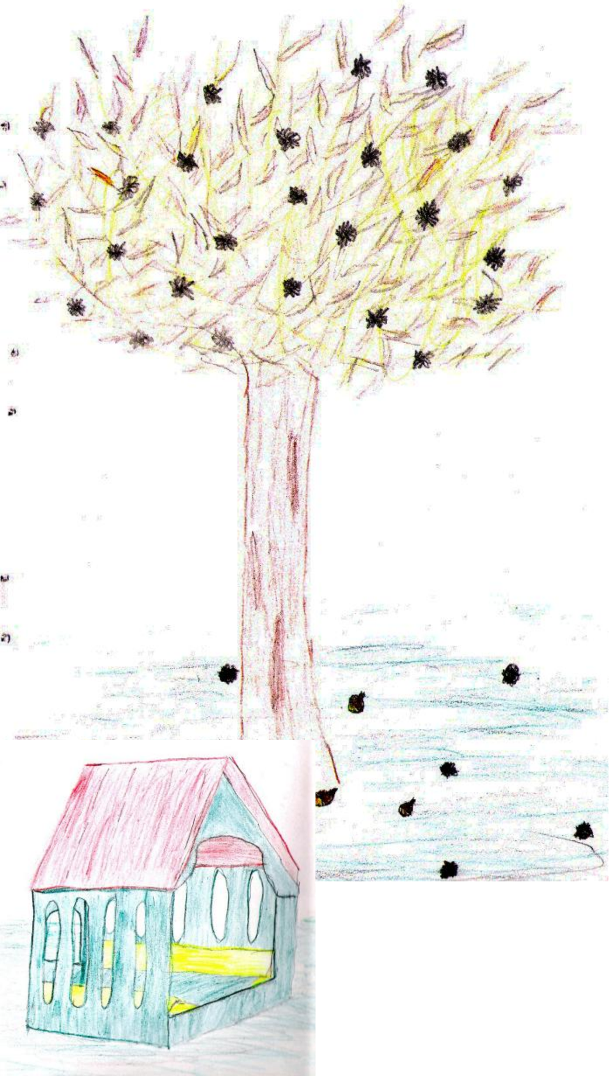

No patio do meu colexio naceu nunca esquina un castiñeiro, prantouno a profesora Maribel dunha castaña que encontrou tirada, e como a Maribel dáselle moi ben as plantas e as sabe cuidar moi ben; o castiñeiro medrou, e medrou, e medrou,…

O castiñeiro observaba dende a súa esquiniña como xogaban os nenos do colexio, e pasábao moi ben, pensaba: "que colexio de nenos tan educados, e que respetuosos son coa naturaza, non me pintan o talo, non me arrincan as follas, que bos son estes nenos.

E decidiu que este ano ía facer brotar moitos ourizos e moi bos para darlles moitas castañas para que tiñesen un bo Magosto. E así o fixo, ao cegar o outono, estaba cheo de ourizos… Maribel díxonos que lle axudáramos a sacar as castañas dos ourizos, cando rematamos, había unha marea delas

Entón veu Luis, o director, e propuso facer unha gran festa para aproveitar as castañas recollidas. E así o fixo, cando chegou o día, Maribel asaba as castañas, e mentres, os demais profesores e os nenos facíamos colares e pulseras para todos. Pola tarde viñeron os pais de todos os nenos, e trouxeron uvas, noces, etc… .
Foi un gran Magosto!, e o castiñeiro alegróuse de haber nacido no Isaac Peral

Carla Bouza Leira 5º A

UN POEMIÑA DO MAGOSTO...

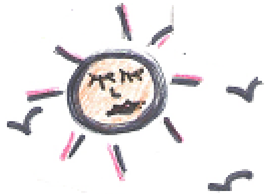

- Xa veo outra vez no ceo e no amencer
- De quen falamos?
- Dun amigo que vén tódolos anos.

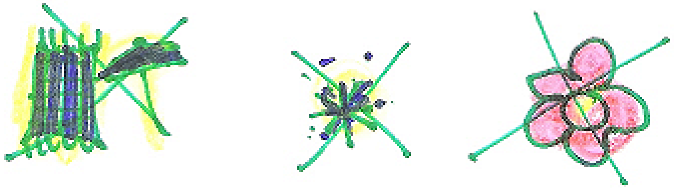

- Non é verán porque rima con mazapán
- Tampouco é inverno porque vai crecendo
- Nin primavera, ven outra era.

- Veu unha vez máis, díxomo meu pai
- Ai! Ahí está! O outono e ninguén máis.
- Pero logo as súas follas secas se despedirán.

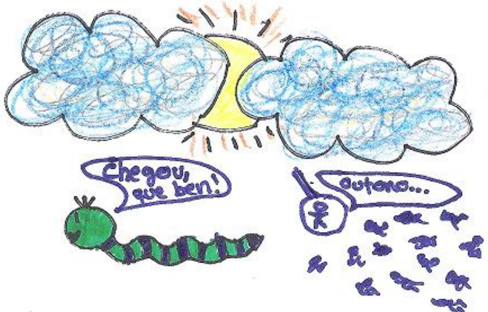

CHEGOU O OUTONO...

Chegou o outono
e con el
o tempo do magosto

O patio do colexio
cheo de castiñeiros,
os castiñeiros
cheos de ourizos

Os ourizos cheos de castañas
que os nenos/as
estaban recollendoas
para logo cociñar
e o día do magosto celebrar

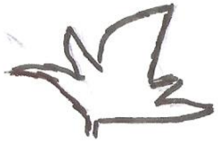

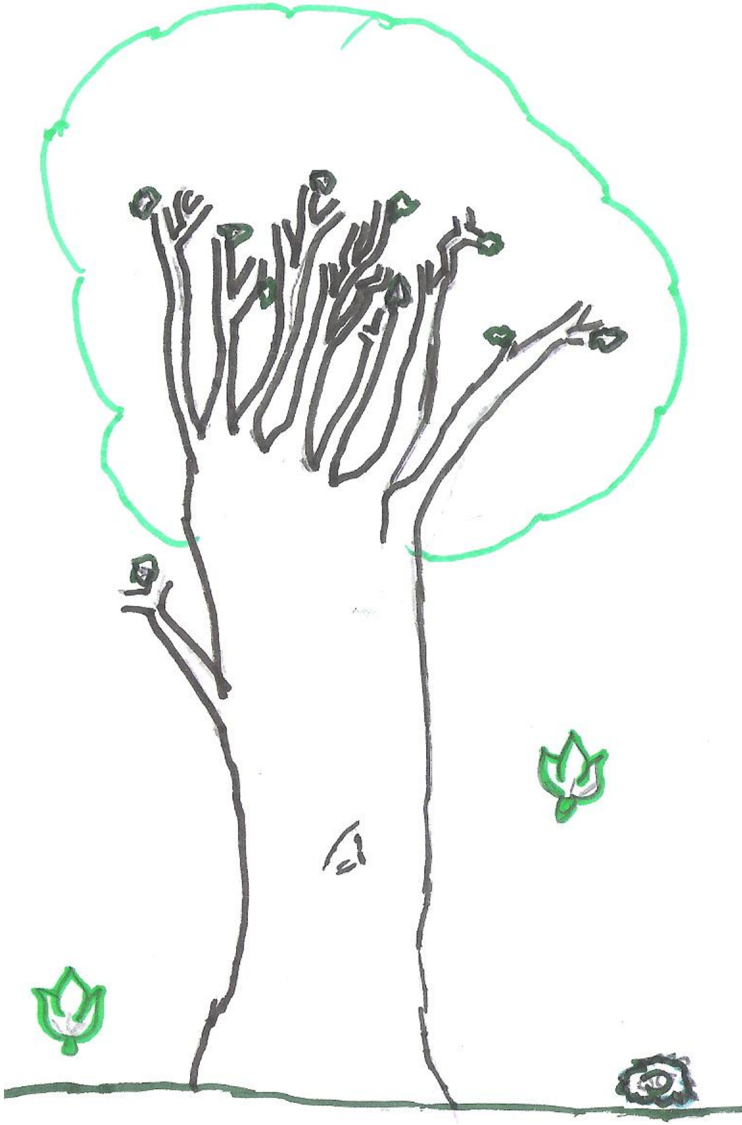

Laura Doce Romero 5º A

O MAGOSTO

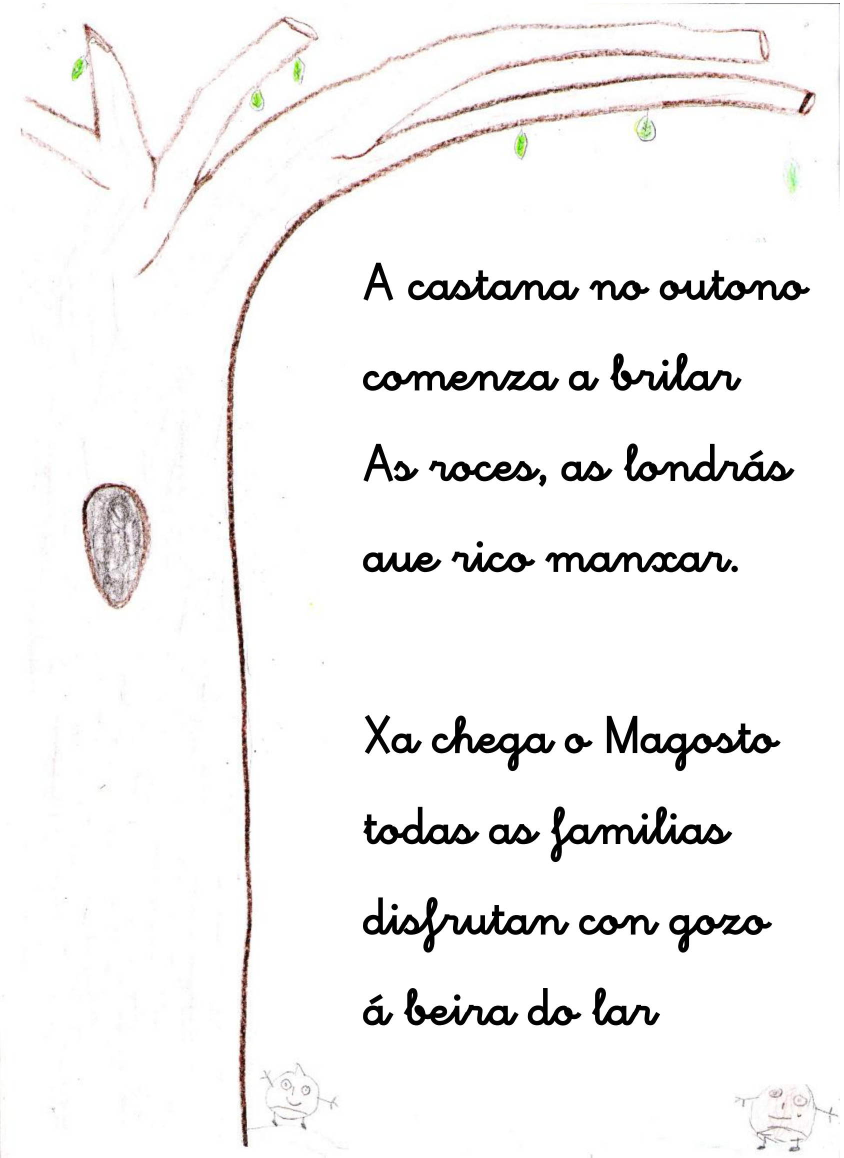

A castana no outono
comenza a brilar
As roces, as londrás
aue rico manxar.

Xa chega o Magosto
todas as familias
disfrutan con gozo
á beira do lar

Acabouse o Magosto
e todos queremos
que volva empezar

Antón Dopico Rey 5º A